

CRUE Universitats Espanyoles. Manifest 8M, Dia Internacional de la Dona

El 8 de Març no és un dia festiu, és una jornada reivindicativa en la qual commemorem el Dia Internacional de la Dona i recordem la necessitat de mantenir l'impuls per la igualtat de drets i oportunitats entre dones i homes. La igualtat legal està molt lluny de la realitat. En les últimes dues dècades hem aconseguit que les nostres aules estiguen integrades per dones i homes de manera equilibrada. També els claustres han avançat en aquest sentit, on les professores han superat ja la barrera del 40 per cent.

Però, aquesta representació equilibrada no s'ha aconseguit en els nivells més alts de la carrera acadèmica i científica, on persisteix el sostre de vidre que fa que només el 24 per cent del total siguin catedràtiques. I en el cas de les deganes, vicerectores i rectores, aquest percentatge és encara més baix. La introducció de referents femenins en les aules perquè les estudiantent puguen veure's reflectides en elles és una peça clau per a trencar-lo. Queda molt per fer i, per això, s'ha creat fa menys d'un any la Delegació de la Presidència de CRUE per a les Polítiques d'Igualtat.

Aquest 2020, CRUE Universitats Espanyoles se suma al lema de Nacions Unides «Sóc de la Generació Igualtat: pels drets de les dones», que commemora el 25 aniversari de la Declaració i Plataforma d'Acció de Pequín de 1995, el full de ruta més progressista per a enfortir el paper de les dones i xiquetes en el món. La universitat és l'espill en el qual es mira la societat i el termòmetre amb el qual es poden mesurar els assoliments en matèria de justícia, tolerància i igualtat. Per això, les institucions d'educació superior volem liderar la transmissió d'aquests valors i treballem per a fer realitat l'Agenda 2030, l'objectiu 5 de la qual és clar i inajornable: «Aconseguir la igualtat real de dones i homes».

Des de la perspectiva de gènere, les universitats estem obligades a visibilitzar les dones en el llenguatge, a rescatar la memòria de les que van fer aportacions de rellevància al progrés social i a restablir el mèrit a aquelles a les qui li ho van arrabassar injustament. Per a això comptem amb el suport de les nostres unitats d'igualtat. Tenim una especial obligació de reparació i de justícia en aquesta matèria. Hem d'impulsar la perspectiva de les dones en la investigació, la docència i la innovació. És una obligació ètica, un principi moral i un tret distintiu de les universitats fer aflorar el talent amb independència del sexe. Sense la participació de les dones en igualtat de condicions es perd un potencial creatiu extraordinari, un fet inadmissible si volem avançar cap a una economia basada en el coneixement.

La igualtat legal constitueix el marc jurídic necessari, però no suficient, per a possibilitar la igualtat efectiva entre dones i homes. Aquesta igualtat real i tangible no pot construir-se sense l'ajuda de totes i tots.

I en aquesta construcció pot i ha d'ocupar un lloc rellevant el sistema universitari espanyol. Només amb el nostre concurs serà possible vèncer la «bretxa de vida» que les dones experimenten per haver rebut una «educació per a uns altres» que les fa renunciar –amb massa freqüència– a metes i somnis propis.

Només així restaurarem una humanitat íntegra, solidària i respectuosa. Només així aconseguirem un món millor. El 8 de Març no és un dia festiu, és una jornada reivindicativa.